

Kopriva Nikolett

ERDŐ

Országomat nagy, kék erdő
keríti. Buja növényei megsebzik
a felhőket. Este érces hangot
hoz a szél, altatót énekel
az öreg tündér, akiről
dédanyáink meséi szólnak.

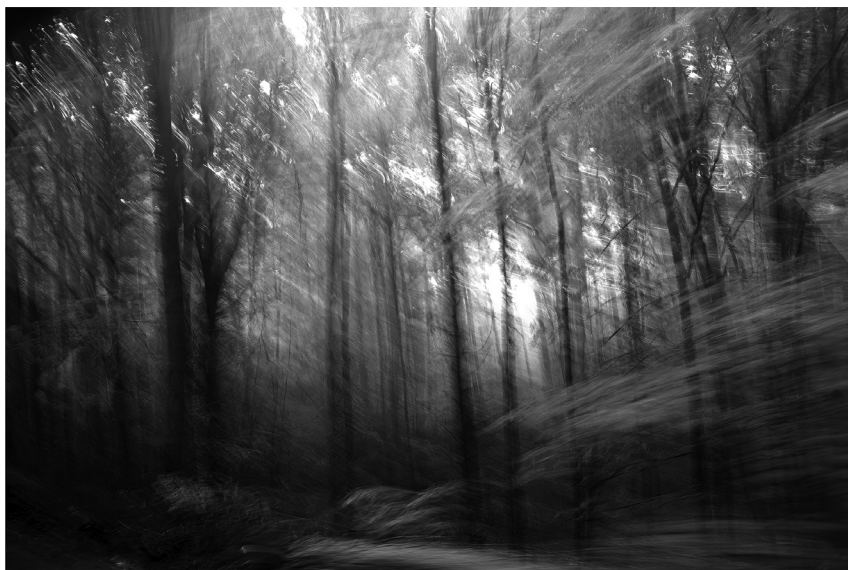
Országomat nagy, kék erdő
keríti. Baglyai minden reggel
púpos öregemberré változnak.
Megszólítják a szobrot
a templom udvarán.
Ott vannak a piacon,
botjukra támaszkodnak,
zsebükben sakkfigurák,
múlt századi kacatok.

Országomat nagy, kék erdő
keríti. Ördögeit az utcára köpi –
vadállatok bőrében
leskelődnek az ablak alatt,
ki akarják fosztani,
akiket szeretek.

Országomat nagy, kék erdő
keríti. Leszálló köd vakítja
körben a hegyeket. Fehér
szövetébe öltözött alakok
bolyonganak az utcán.
Nagyapáim és nagyanyáim

is köztük járnak, pedig
sok éve elköltöztek.

Országomat nagy, kék
erdő keríti. Ragyognak a fái,
bokrai. Új ösvény szántja a
földet – ördögök útvonala.
Otthonomat keresem a
felismerhetetlenné fakult
téglák között.

Utazónapló, 2016 (digitális nyomtatás, 70 x 50 cm)